

PRENUMERATA

kwartałami

w kraju 15 złotych;
za granicą 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m. m. szpalty
redakcyjnej po tekście 60 groszy.
Cena za wiersz 1 m. m. szpalty
ogłoszeniowej 55 gr.

Tabliczeczki i cyfrowe 90 gr.
Ogłoszenia o zabiegach doku-
mentach 17 groszy za wyraz.
Każde ogłoszenie najmniej
1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń
Wydawnictwo nie odpowiada.
Osobom i firmom prywatnym
kredytu na ogłoszenia i prenu-
meratę Wydawnictwo nie
udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12 — 2 pp. Dyrekcja otwarta od 9 — 3 pp. Tel. działu red. 644-05. Tel. działu handlowego 644-50. Tel. prenumeraty i rachuby 644-42 Tel. eksp. 625-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 367. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 26 października 1931 r. L. D. IV. 15481/2 31 w sprawie wywozu drewna tarte go iglastego oraz papierówki.

Ustawa z dnia 7 listopada 1931 r. o zmianie niektórych postanowień ustawy o państwowym podatku dochodowym. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 25 listopada 1931 r., Nr. 101, poz. 771).

Rch służbowy w Prokuraturze Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

367.

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 października 1931 r.

L. D. IV. 15481/2/31

w sprawie wywozu drewna tarte go iglastego oraz papierówki.

Do

wszystkich Dyrekcyj Cel, Urzędów Cel-
nych oraz Inspektoratu Cel w Gdańsku.

W związku z ogłoszeniem rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 21 października 1931 r. o ustanowieniu cel wywozowych od drewna tarte go iglastego i papierówki (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 725 z 1931 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) od 1 listopada 1931 r. cłu wywozowemu podlegają:

a) drewno iglaste tarte wzdłuż, przynajmniej z dwóch stron (belki, bale, krawędziaki, deski, łąty i t. p.), z wyjątkiem śliprów, podkładów kolejowych i klepek), chociażby heblowane, lecz inaczej nieobrobione — w wysokości zł 10 — od 100 kg.;

b) papierówka świerkowa, jodłowa i osikowa (drewno okrągłe lub szczapowe o długości od 1 m. do 2.20 m. włącznie okorowane, o wszelkiej grubości) — w wysokości zł 3.— od 100 kg.

2) Zwalniane od cła wywozowego będą transporty drewna tarte go iglastego i papierówki, wymienione w punkcie 1-szym, zaopatrzone w zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu, należycie wystawione i podpisane przez upoważnione do tego osoby.

3) Zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu wydawane będą zależnie od rodzaju i ilości wywozonego towaru na 2½, 10, 15, 20, 30, 100 i 500 tonn drewna tarte go iglastego oraz na 2½, 15 i 30 tonn papierówki. Ilość kilogramów, na którą zaświadczenie opiewa, wyrażona jest słowami i cyfrą w tekście.

Ze względów oszczędnościowych, w celu zużycia druków opartych na rozporz. z d. 30. VII. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 623) Ministerstwo Przemysłu i Handlu będzie zaopatrywać odnośne zaświadczenia pieczętka: „wydane na podstawie rozporządzenia z dn. 21 października 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 725)”.

Wskazany na zaświadczeniach termin ich ważności odnosi się przy przewozach kolejowych wyłącznie do terminu załadowania transportu za granicę ze stacji nadawczej. Termin załadunku jest ustalany przez Urząd Celny na podstawie daty wystawienia listu przewozowego (datownik stacji nadania). Co się zaś tyczy transportów

morskich, rzecznych i kołowych, to termin ważności zaświadczeń odnosi się do terminu zgłoszenia towaru do odprawy celnej wywozowej.

Zaświadczenia wystawiane będą w 1 egzemplarzu. Składa się ono z dwóch części: właściwe zaświadczenie (odcinek I) służy dla Urzędu Celnego za podstawę do zwolnienia od cła. Część górną odcinka II wypełnia Urząd Celny przy odprawie i jest ona przeznaczona na potwierdzenie zwolnienia od cła danego transportu.

Właściwe zaświadczenie (odcinek I) dołączać należy trwale do deklaracji wywozowej. Odcinek II (obie części) natomiast, po wpisaniu do części górnej daty, wywiezionej ilości, numeru rejestru wywozu oraz po ostemplowaniu go pieczęcią Urzędu Celnego i podpisaniu przez kierownika Urzędu Celnego, wysyłać należy przy spisie do Ministerstwa Przemysłu i Handlu dnia 1, 11 i 21 każdego miesiąca za ubiegłą dekadę.

4) Za odnośnym zaświadczeniem M. P. i H. przy transportach kolejowych i kołowych można wypuścić bez cła ilość o 10% większą od podanej w zaświadczeniu.

Wobec tego, że zaświadczenie opiewać może conajmniej na 2½ tonny, ilości mniejsze od wymienionych muszą być albo opłacone gotówką, albo pokryte odpowiednimi zaświadczeniami na 2½ tonny. W tym wypadku należy je uważać jednak za wyczerpane w całości.

Wogóle w razie wywozu ilości mniejszych od podanych w zaświadczeniu, strona traci prawo do wywiezienia bez cła za tem samem zaświadczeniem w innym transporcie pozostałych ilości.

Odpisywanie, jakie się praktykuje przy zaświadczeniach na prawo przywozu, w omawianych wypadkach nie może mieć miejsca.

W potwierdzeniach, wysyłanych do Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Urząd Celny odnotowuje faktycznie wywiezione ilości.

5) Za odnośnym zaświadczeniem Ministerstwa Przemysłu i Handlu, opiewającym na ładunki, wysyłane drogą morską lub rzeczna, można wypuścić bez cła ilość o 15% większą od podanej w zaświadczeniu.

6) Zaświadczenia ze śladami podskrobań, poprawek lub przekreśleń nie mogą być przez Urzędy Celne honorowane, natomiast na odwrotnej stronie odcinka II może być umieszczony stemplek Sekcji Eksportowej, bądź Dyrekcji Lasów Państwowych i t. p., co w niczem nie zmniejszy ważności zaświadczenia.

(—) W. Fabierkiewicz,
Kierownik Departamentu.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 7 listopada 1931 r.

o zmianie niektórych postanowień ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Art. 1. Artykuł 18 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1925 r., Nr. 58, poz. 411) otrzymuje następujące brzmienie:

„Za dochód z tantjem uważa się wszelkie wynagrodzenia, wypłacane pod jakąkolwiek nazwą osobom, należącym do składu zarządu, rad, komitetów nadzorczych i komisji rewizyjnych, z wyjątkiem stałych, perjodycznych i zgóry w sumie absolutnej cyfrowo określonych poborów, wypłacanych tym osobom z tytułu ich stałego zatrudnienia w przedsiębiorstwie; procentowe wynagrodzenia tych stale zatrudnionych osób uważa się również za tantjemy”.

Art. 2. Artykuł 20 ustawy o państwowym podatku dochodowym uzupełnia się następującymi słowami:

„z wyjątkiem wynagrodzeń, które w myśl art. 18 uważa się za dochód z tantjem”.

Art. 3. Po art. 112 ustawy o państwowym podatku dochodowym dodaje się art. 112-a następującej treści:

„Osoby, które otrzymują wynagrodzenie od różnych służbodawców, obowiązane są po upły-

wie danego roku uiścić tytułem podatku dochodowego według Działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym różnicę, jaka przypada do zapłaty od łącznego rocznego wynagrodzenia według skali art. 111, a łączną kwotę, potrącając tytułem podatku przez poszczególnych służbodawców w ciągu ubiegłego roku.

Kwotę, przypadającą z powyższego tytułu do zapłaty, winny osoby, wymienione w ustępie pierwszym, obliczyć i płacić do właściwej kasy skarbowej w czterech ratach kwartalnych, a to do 5 marca, do 5 czerwca, do 5 września i do 5 grudnia każdego roku. Przy uiszczeniu pierwszej raty kwartalnej należy przedłożyć kasie skarbowej obliczenie różnicy przy dołączeniu wykazu wynagrodzeń, otrzymanych w ciągu ubiegłego roku od poszczególnych służbodawców, oraz potrąceń, dokonanych tytułem podatku.

Obliczenie to oraz wykaz, po uwidocznieniu przyjętej tytułem pierwszej raty kwartalnej sumy, tudzież daty przyjęcia, kasa skarbowa przesyła do właściwej władzy podatkowej I instancji.

Podatek należy jednak wymierzać w ten sposób, aby z dochodu wyższego stopnia po potrąceniu podatku nie pozostało nigdy mniej, niż zostaje z najwyższego dochodu bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu podatku, na ten stopień przypadającego”.

Art. 4. Artykuł 113 ustawy o państwowym podatku dochodowym otrzymuje następujące brzmienie:

„Wymiar podatku lub różnicy przez władzę podatkową z reguły nie ma miejsca. Wyjątek zachodzi wówczas, gdy służbodawca albo nie wpłacił podatku wcale, albo wpłacił za mało, lub otrzymujący wynagrodzenie od więcej służbodawców nie obliczył różnicy z art. 112-a i nie wpłacił pierwszej raty wcale, albo też obliczył i wpłacił za mało. W tych wypadkach władza skarbowa I instancji skutecznie wymiar podatku lub różnicy. Od wymiaru służbodawca może odwołać się do izby skarbowej w ciągu 30 dni.

Takie samo prawo odwołania się przysługuje osobie, otrzymującej wynagrodzenie od więcej służbodawców w wypadkach wymiaru różnicy. Odwołanie nie wstrzymuje egzekucji”.

Art. 5. Do art. 114 ustawy o państwowym podatku dochodowym dodaje się ustęp następującej treści:

„Celem zebrania danych, potrzebnych do sprawdzenia prawidłowości obliczenia różnicy (art. 112-a), władzom skarbowym przysługują uprawnienia z art. 56 i 59 niniejszej ustawy”.

Art. 6. Do art. 116 ustawy o państwowym podatku dochodowym dodaje się ustępy trzeci i czwarty następującej treści:

„Kto nie spełni obowiązku obliczenia różnicy z art. 112-a, ulegnie grzywnie według przepisów art. 94 niniejszej ustawy.

W razie świadomego podania nieprawdziwych okoliczności w obliczeniu różnicy z art. 112-a lub dołączonym do obliczenia wykazie, włącznie w dalszych wyjaśnieniach, stosuje się analogicznie art. 96 niniejszej ustawy”.

Art. 7. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 8. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1932 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej.

(2) Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy o państwowym podatku dochodowym z uwzględnieniem zmian tekstów, wprowadzonych późniejszymi ustawowymi przepisami i niniejszą ustawą.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów:

(—) A. Prystor.

Minister Skarbu:

(—) Jan Piłsudski.

(Dz. U. R. P. z dnia 25 listopada 1931 r., Nr. 101, poz. 771).